

El terror no passa de moda

Les pors de sempre continuen produint imatges a través del còmic i el llibre il·lustrat, perpetuant els clàssics de Poe, Lovecraft o Shelley

Frankenstein segons Wrightson ■ EPA

Els 'armilles grogues' revifen en l'any de la mobilització

Aniversari amb incidents i detinguts

Una revista per a nens i nenes a partir de 9 anys.

AMB
Cavall Fort

NO PODRÀS PARAR DE LLEGIR!

SUBSCRIU-T'HI!
Cada 15 dies a casa teva

www.cavallfort.cat

EL PUNT AVUI+

2,50€

DIUMENGE • 17 de novembre del 2019. Any XLIV. Núm. 15183 - AVUI / Any XLI. Núm. 14053 - EL PUNT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P6-8

ENTREVISTA **Jordi Puigneró** CONSELLER DE POLÍTQUES DIGITALS I ADMINISTRACIÓ PÚBLICA

“El decret digital acostava Espanya al model turc-xinès”

GOVERN • Confio que Podem convenci el PSOE que no pot avalar una llei mordassa 2.0

ESTRATÈGIA • Els que hem plantat cara som els que hem ampliat la base el 10-N

NACIONAL

P10

Manifestants convocats pels CDR, davant d'un cordó policial, ahir, a l'entrada de l'estació de Sants ■ JOSEP LOSADA

Bloqueig simbòlic a Sants

La policia desallotja una altra protesta pacífica convocada pels CDR

LA REPÚBLICA
Avui amb El Punt Avui

Un judici inèdit

Per primer cop, l'Estat espanyol jutja un president català en exercici

Setge al president

La República

Farré accessibilitat

pujaescales

tel. 609 314 500 www.farre.es

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Miquel Berga

Traïdors

En temps de paroxismes nacionalistes, de nervis per veure qui és més patriota, de competicions per plantar la bandera més gran, de fogueres amb els símbols de l'"altre", etc., etc., llegir històries de traïdors pot resultar un exercici saludable. "Si hagués de triar entre traïr el meu país o els meus amics, vull pensar que tindria el coratge de traïr el meu país." Això afirmava el novel·lista E.M. Forster en un article el 1938. En defensa d'aquesta idea, l'escriptor aportava el testimoni d'un precedent il·lustre: "Potser el lector actual se sent escandalitzat i està a punt d'agafar el telèfon per denunciar-me a la policia. Dante no s'hauria escandalitzat pas perquè va posar Brutus i Cassius a l'últim cercle de l'infern perquè havien preferit traïr el seu amic Juli Cèsar en lloc de traïr Roma, el seu país." No és estrany que l'autor d'un llibre extraordinari sobre el cèlebre cas de l'espia Kim Philby, un dels dobles agents de Cambridge al servei de la Unió So-

L'enigma Philby: un heroi?, un esquizofrènic?, un traïdor?, un patriota?

viètica, fes servir les paraules de Forster com a epígraf del seu *Un espia entre amics* (Crítica). La vida novel·lesca de Philby posa en tensió el mateix concepte de lleialtat. En el seu cas, la dicotomia entre l'amic i el país té la complicació afegida que la lleialtat de fons no és ni amb l'amic ni amb el seu país: ho és amb un país estranger. Philby com els seus companys de joventut a la Universitat de Cambridge, MacLean i Burgess, va acabar acollit i recollit per la Unió Soviètica, la pàtria d'adopció a la qual va servir sense defallir mai malgrat dubtes o decepcions. Ni amor a l'amic ni amor al seu país: lleialtat indestructible i acrítica a un ideal. Una vida de sant, de màrtir? La gràcia de Philby és que va aconseguir ser condecorat pel general Franco en plena guerra (mentre tenia l'encàrrec de Moscou d'acostar-s'hi per matar-lo!), de ser mimat i valorat per l'establishment britànic mentre treballava secretament per destruir-lo i de ser condecorat pels soviètics –desert d'amics i de família– en la solitud gèlida d'un país desconegut al qual va servir tota la vida... per patriotisme. L'enigma Philby: un heroi?, un esquizofrènic?, un traïdor?, un patriota?

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Cent anys de Tintín

Un dia d'aquesta setmana, em sembla que dijous, Conchita Zendrera, la traductora dels àlbums de Tintín al castellà, va complir cent anys. El seu nebot Luis Zendrera, director de l'editorial Juventud/Jovenut que el pare d'ella va fundar, em confirma que cada matí la Conchita segueix prenent un bany de mar a Cadaqués, on viu. "És un cas!"

Els que tenim una edat vam començar a llegir Tintín en castellà. Les versions de Conchita Zendrera, doncs, ens van marcar. Ens sabem frases de memòria. Ara me'n ve al cap una: "Heredité la gracia de mi tío Anatolio, que era peluquero". La diu Serafin Latón (en català, posteriorment, Serafi Llançó) a *El asunto Tornasol*. La traductora va tenir d'entrada vacil·lacions a l'hora d'anomenar el professor "una mica dur d'orella": Silvestre? Mariposa? Al final es va imposar Tornasol, seguint la literalitat de l'original francès. En canvi, va mantenir sempre que els policies Dupond i Dupont fossin Hernández i Fernández. Petits detalls davant l'encert general.

Jo anava a la llibreria del meu oncle

“La traductora dels àlbums al castellà arriba a centenària

Tria a llegir els Tintín. M'agradaven amb deliri. Un dia l'oncle em va dir que en triés un, per regalar-me'l. Vaig optar per *El tesoro de Rackham el Rojo* sense saber que era la continuació d'un altre, *El secreto del Unicornio*. Tots els àlbums els vaig llegir barrejats. En uns Tintín era un jove estilitzat que es feia acompanyar del capità Haddock, la gran troballa de la sèrie, el Sancho Panza que dona la replica i espavila el protagonista, sempre una mica encarat; en altres àlbums era un vailet rodanxó que anava sol. Una vigília de Nadal, passant per davant la desapareguda Llibreria Francesa de la

Rambla amb el pare vaig veure a l'aparador un Tintín que l'oncle no tenia. Era *Stock de Coque*. El pare em va dir que, pel títol i la situació, segurament era en francès. L'oncle el va rebre, en castellà, i per Reis ja el tenia. Mai el capità ha proferit tants impropis i tan creatius. La Conchita Zendrera els va treballar a fons.

Un dia Tintín va començar a parlar en català. Un amic em va dir que reia més en castellà. Fins a tal punt actuen el costum i la fatalitat. Tots els més joves que nosaltres han rigut de valent amb el català noucentista de Joaquim Ventalló. Traduir Tintín prova: Ventalló va arribar als 97 anys.

Tinc tots els àlbums. Alguns en castellà, uns altres en català. Per celebrar l'arribada de l'home a la Lluna ara fa cinquanta anys vaig llegir fa poc els dos volums de l'expedició lunar de Tintín i els seus companys. Un jove inexpert, un borratxo, un savi sord, dos pallassos, un traïdor... i hi arriben. Els pallassos són en el primer Hernández i Fernández i en la continuació Dupond i Dupont. Agraït, Joaquim Ventalló; per molts anys, Conchita Zendrera.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmáu (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/kfspyj>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

No pateixin

No es pot negar que el sistema que ha trobat el govern espanyol perquè ens deixem de preocupar per la famosa guardiola de les pensions és tan curiós com eficaç. Primer va ser el govern del PP, que va posar en marxa l'estratègia i hi va insistir any rere any; i ara ja fa temps que és el govern socialista, el que l'aplica. Una estratègia brillant, certament, que demostra que el nivell (el nivellàs, vaja) és el mateix tant en el PP com en el PSOE. Recordin que la guardiola de les pensions, que es va crear l'any 2000, va arribar a acumular fins a 66.800 milions d'euros. Això era l'any 2011. L'any següent, amb la crisi immobiliària i les crisis que van venir al darrere, la bossa va reduir-se per primer cop. I va començar la preocupació de tots plegats pel futur de la guardiola de les pensions. Doncs no es preocupin. Si repassen quina ha estat l'estratègia dels governs espanyols des del

“El govern espanyol ha trobat un sistema ben curiós perquè no ens preocupem per la guardiola de les pensions

2011 fins ara en aquest tema, no cal que es preocupin gaire. Han establert un sistema que garanteixi que s'ingressa més per cotitzacions que el que es necessita per pagar les pensions? No. Han fet res preveient que la piràmide d'edats els va a la contra, i que d'aquí a pocs anys hi haurà un boom

de jubilats i, en canvi, pocs nous treballadors? Tampoc. La seva estratègia perquè deixem de preocupar-nos per la bossa de diners per a les pensions és ben simple: buidar-la. No han parat de fer-ho. Dels 66.800 milions del 2011 als 5.040 de l'any passat. Més de 61.000 milions, s'han hagut de treure, del fons. I aquesta setmana el govern Sánchez ha anunciat que en retiraran 3.500 més per pagar la paga extra de Nadal als nou milions de pensionistes que hi ha a Espanya. Fantàstic. Si no hi ha guardiola de les pensions, certament no caldrà que hiensem més. Però tranquils. Que la ministra de Treball, Magdalena Valerio, va anunciar divendres que prendrà mesures per “fer virar el transatlàntic” (textual) i solucionar-ho. Deu anys després, es veu que ara s'hi posaran. I que no hem de patir per res. Segur. Per si de cas, però, tinguin vostès la seva, de guardiola. Sembla més fiable.

De reüll

Carme Vinyoles Casas

Cent anys de llibertat

L'il·lustrador de São Paulo Marcelo D'Saleta ha convertit la seva obra *Angola Janga* (“petita Angola”, en llengua quimbundo) en un homenatge als milers d'esclaus escapats de les plantacions de sucre que entre 1580 i 1710 van organitzar el Quilombo dos Palmares, una comunitat emancipada i resistent als atacs dels colonitzadors portuguesos i holandesos. En el còmic, un treball de més de 400 pàgines traduït a l'espanyol per Flow Press, hi té un paper destacat el líder Zumbi però també un munt d'homes i dones anònims,

Un còmic ret homenatge als esclaus fugitius de l'imperi brasiler

capturats a Angola i Congo i portats al Brasil que van fugir de jornades de vint hores sota el fuet per crear una república independent amb més de 30.000 habitants a la serra de Barriga (estat d'Alagoas). El 20 de novembre –dimecres que ve– es commemora l'aniversari de l'assassinat de Zumbi (1695) com a

dia de la consciència negra i no és sobrer remarcar-ho perquè fins al 2003 la història afrobrasileira era absent de les escoles i perquè l'actual i ultradretà president del país no s'amaga, precisament, de mantenir viu el vincle entre esclavitud i racisme, és a dir, la marginació i la violència al carrer i a les institucions. En contraposició als qui semblen odi i mort des del poder, a *Angola Janga* hi batega un somni de vida lliure, una galeria de personatges que treballen, s'estimen, es defensen, s'enfronten als seus dubtes i temors... Éssers humans, a la fi, això que a alguns tant els costa reconèixer.

Les cares de la notícia

EXCONSELLER DE PRESIDÈNCIA I PRES POLÍTIC

Jordi Turull

Testimoni de primera línia

L'exconseller explica en primera persona com va viure els mesos trepidants de l'1-O i les seves conseqüències des de la visió política, però també des de l'íntima al llibre *Persistim*, amb pròleg del president Puigdemont i epíleg de Lluís Llach, on convida a persistir per assolir la República Catalana.

DR. EN ENGINYERIA INDUSTRIAL I ENGINYER QUÍMIC

Pere Fullana

Solucions per al planeta

Des de la càtedra Unesco de Cicle de Vida i Canvi Climàtic de l'escola de negocis ESCI-UPF s'estudien els sistemes de producció industrial sense dogmatismes i es busquen solucions perquè empreses i governs posin fil a l'agulla per harmonitzar producció i respecte pel medi ambient.

CONSELLER D'AMNISTIA INTERNACIONAL

Daniel Joloy

Amnistia necessària

Amnistia Internacional ha criticat durament la sentència del Suprem contra els líders catalans per la “criminalització d'actes legítims de protesta” amb una interpretació de la sedició que vulnera els drets d'expressió i reunió pacífica, i exigeix la llibertat de Jordi Cuixart i Jordi Sánchez.

EDITORIAL

L'auge de Vox té més d'un responsable

Una de les principals notícies que ha deixat la repetició de les eleccions generals del 10-N –i sense cap mena de dubte la més preocupant– ha estat l'important ascens de Vox. La ultradreta espanyolista se situa com a tercera força al Congrés amb 52 escons. El partit que lidera Santiago Abascal s'ha beneficiat de la desfeta de Cs i ha guanyat 1 milió de vots amb un perillós discurs autoritarista farcit de xenofòbia pel que fa a la immigració –que vincula de manera infame a la delinqüència–, d'homofòbia i combatiu amb les polítiques contra la criminal violència de gènere, que causa cada any la mort de desenes de dones. Sense oblidar la catalanofòbia del seu projecte polític amb l'amenaça constant d'una dura recepta repressiva contra les institucions catalanes i els dirigents polítics independentistes.

Es poden buscar explicacions sociològiques sobre l'emergència de Vox. Però el desastre que suposa el creixement de l'ultranacionalisme espanyol d'arrel totalitària té també múltiples responsables. Una drete espanyola del PP i Cs no homologable a Europa en el seu blanquejament de l'extrema drete amb què han institucionalitzat el feixisme de Vox en pactes de govern tan importants com els de Madrid i Andalusia, entre d'altres. Una esquerra que no ha sabut replicar les barbaritats que plantejava Vox. L'àmplia difusió per part d'un ecosistema mediàtic espanyol amable amb la ultradreta. I un govern socialista que ha optat per la repressió a Catalunya i la intolerància cap als adversaris independentistes. Tot un aval per als postulats de Vox. Un conjunt de greus irresponsabilitats que enforteix l'extrema drete, que acabarà pagant el conjunt de la ciutadania i que pot liquidar la ja deteriorada democràcia espanyola.

Tal dia com avui fa...

1 any Més morts
Els accidents han causat 171 víctimes mortals fins ahir, dues més que en tot l'any passat. Trànsit parla de distraccions i de l'alta velocitat.

10 anys Sentència TC
Rodríguez Zapatero i el PSC topen en l'executiva del PSOE arran de la sentència de l'Estatut que ha de dictar el Tribunal Constitucional.

20 anys A la primera
Jordi Pujol aconsegueix trencar els blocs amb el vot afirmatiu del PP i l'abstenció d'ERC i és investit president de la Generalitat.

Full de ruta

Jordi Grau

Diàleg o repressió

Ha passat una setmana de les eleccions i no només tenim anunci de govern d'esquerres a Espanya i el suport d'alguns dels grups a formalitzar-lo, sinó també una campanya dura, oberta i frontal per intentar que aquest govern no nat no pugui arribar a tenir el suport necessari al Congrés dels Diputats. No, no els parlo de la necessària intervenció dels partits catalans perquè es concreti aquest govern anunciat de Sánchez i Iglesias, sinó de la guerra bruta que han fet a l'Estat i la que fan a Sánchez des de dins mateix del PSOE: Ibarra a la seva barruera manera i el sibil·lí González, també conegut com a Felipe quan semblava que era d'esquerres. Torna a tenir Sánchez l'enemic a casa, però queda tot dissimulat perquè la pilota sembla que està, només, al teulat d'Esquerra Republicana. Aquí la CUP ha estat sempre clara i Junts per Catalunya (hauríem d'escriure Laura Borràs), d'una ferma inqüestionable. Ara tocarà, doncs,

O hi ha diàleg entre Espanya i Catalunya o l'Estat haurà de triar la repressió, que és el que ha fet fins ara i el que lamentablement sembla que continuarà fent

parlar del paper d'Esquerra, que ho té complicat. ERC vol governar a Catalunya i vol liderar el procés, i té tot el dret a voler-ho, però sap que ho té molt complicat amb els líders a presó i l'exili. Faci el que faci, rebrà. Ara, als espanyols, els ha vingut la pressa, però hi ha variables que no poden controlar. El procés d'extradició del president Puigdemont i els consellers Puig i Comín a Bèlgica i el de la consellera Ponsatí a Escòcia. I la immunitat dels diputats europeus, aquí negada. I el judici al president Torra, que va malament per a tothom menys, potser, per al president, que ostenta el càrrec dignament però sense ganes. Massa variables per pensar que tot sortirà d'una manera acceptable per a totes les parts. Per això cal tornar a dir que només hi ha dues maneres de continuar una situació engegada el 2010. O hi ha diàleg entre Espanya i Catalunya o l'Estat triarà la repressió, que és el que ha fet fins ara i el que lamentablement crec que continuarà fent. Hi hagi o no hi hagi govern d'esquerres a Madrid.

Tribuna

Jordi Mayoral. Historiador

Construint una galeria

Hi ha moments especials, que serveixen per mirar enrere i projectar-se cap al futur. Per exemple, quan se celebra un aniversari, l'efemèride remou i et fa pensar en l'ahir, també en l'avui i en el demà que volem escriure. Quan fem anys, sol ser un d'aquells instants on la intersecció del passat, del present i del futur aflora i es generen emocions fortes i es converteix en un instant memorable. Quan era petit, recordo un dia singular, una tarda en la qual després de l'escola en lloc d'anar a casa vam desplaçar-nos al carrer Consell de Cent. Aquell dia el meu pare i la meva mare van fundar la galeria familiar. Era l'any 1989. Tenien l'objectiu d'iniciar un projecte galerístic del qual celebrarem demà dilluns el trentè aniversari, i ho fem amb tota l'emoció i entusiasme i amb un agraïment infinit a ells dos i a tanta gent que ha fet possible aquest camí compartit.

ELS PROJECTES CAMINEN, canvien i es modulen al llarg dels anys; també les galeries d'art. Una galeria és un diàleg,

una conversa, una pregunta, un espai de debat i d'interrelacions, una porta oberta a la reflexió. Un espai per qüestionar-nos, un món que pot ser irreverent i sacsejar-te. Un lloc que pot transgredir, que pot posar en dubte les rutines i les inèrcies. La nostra galeria està especialitzada en l'art modern i de postguerra, així que hem de mirar-nos el passat des del present, rellegir, treure la pols a mirades potser caducades, revisar, donar contemporaneïtat a un passat que no ha de ser remot, sinó memòria viva, útil per a l'immediat i per al futur. Volem connectar amb els nous públics i creiem que la millor manera de posar en valor la història és que segueixi viva, l'important és que aquest art històric sigui vigent. Sabem la dificultat de fer-ho possible, i per aquest motiu estem convençuts que cal aglutinar talent: comissaris, crítics, historiadors de l'art, col·leccionistes, artistes i els seus llegats, museus, fundacions... I, és clar, cal exigència, passió i convenciment per la feina, amb la finalitat que l'art del nostre país sigui cada cop

més conegut, reconegut i valorat mundialment.

HI HA GALERIES DE TOT TIPUS i especialitats. Nosaltres volem que la nostra sigui un espai transformador i que segueixi l'estel dels artistes que representa. Per aconseguir-ho volem preservar el seu esperit innovador, revolucionari, amb noves idees i mirades. Hi ha molts relats possibles, és clar; nosaltres creiem en el trencament narratiu, en la força de l'origen, la memòria i de posar en valor la tradició i, a partir d'aquí, innovar amb llibertat. El nostre és un espai que segueix estimant els radicals del seu temps, els que es van atrevir a experimentar. Amb aquestes artistes no només cal obrir els ulls, cal obrir la ment. Volem recollir el seu llegat, que és per a nosaltres font d'inspiració.

I EN VOLEM MÉS. Més reptes, més preguntes, més exposicions. Trenta anys són, bàsicament, aprenentatge i volem seguir fent créixer la recerca i, sobretot, ens agradaria fer-ho, de bracet, amb tots aquells a qui l'art us commou.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Qui paga el Tsunami?

■ Aquest matí estava mirant diaris i a la secció de cartes al director d'un dels de tota la vida n'he trobat una que m'ha sorprès, sobretot perquè la persona signant diu ser de Barcelona. Diu que no entén com tanta gent es pot anar desplaçant per diferents llocs de Catalunya "com si estiguessin de vacances continuades", i es pregunta si aquestes persones "no tenen feina" o "han deixat els llocs de treball amb el vistiplau de les empreses"; finalment diu que "voldria que algú li aclarís qui paga el Tsunami". Aquesta persona, tot i ser de Barcelona, no sap com és la gent d'aquest país? Fa anys que els catalans es manifesten per centenars de milers o per milions; sacrifiquen hores de lleure i d'estar amb la família, demanen festa a la feina a compte de vacances, es paguen de la seva butxaca tota

mena de despeses, transports i entrepens inclosos (no tothom ho pot dir), per anar a defensar el país passant calor, fred, set, gana, i a risc de rebre alguna garrotada de part de robocops desfermats, o ser detinguts més o menys aleatòriament. Sap que el tsunami és un fenomen natural?, doncs el Tsunami Democràtic és gairebé això en magnitud perquè aquesta onada gegantina ja té gairebé mig milió d'adherits. D'on ha sortit?, no se sap; qui hi ha al darrere?, no se sap (bé, potser el Marlaska sí... ai, que em pixin!); qui decideix?, no se sap; qui el paga?, només és segur que les administracions no. Si em llegeix, espero haver aclarit alguns conceptes a aquesta persona. De res.

AGUSTÍ VILELLA GUASCH
Cambrils (Baix Camp)

Els joves actuals

■ Soc d'aquelles persones que, tenint més de 60 anys, em

mirava els més joves de reüll i pensava que no anaven bé. No tinc fills i per tant, aquest món, el segueixo a través dels nebots. Fa anys que em feia la sensació que la seva lluita personal era "passar de tot" i viure segons "bufa" el seu mòbil. És a dir: quan parlava amb ells de qualsevol temàtica, sempre que dubtaven miraven què deia el seu aparell portàtil, que, per cert, sempre el porten a sobre seu. Igual que nosaltres portem el nostre rellotge de tota la vida. O sigui, raonar, pensar i meditar semblava que per a ells no existia! Però ara reconec que aquest maleït aparell comunicatiu tan imprescindible per a ells resulta que els està portant cap a una lluita unificada per aconseguir els seus drets i llibertats per al seu futur! És a dir, gràcies a aquest fet, poden organitzar-se ràpidament per aconseguir els seus objectius de protesta a diferents llocs del país. M'imagino que ni miren els diaris ni les

televisions per decidir-se. No els cal. Per a ells, el seu "ull" és el seu mòbil.

ALBERT ALTÉS SEGURA
Vic (Osona)

Cotxes de lloguer "ecològics"

■ Nota d'avís a possibles víctimes d'una suposada empresa de lloguer de cotxes ecològica a la Gran Bretanya anomenada Green Motion, la qual vam contactar per internet en comprar el bitllet d'avió.

Ni ecològics ni res. Un abús continuat cobrant extres per tot, excés de quilòmetres, excés de combustible, obligació de contractar una altra assegurança, etc. No soc l'únic. A l'aeroport d'Edimburg vaig trobar una parella de Barcelona que també n'havia sigut víctima. Vaig posar la reclamació corresponent, però des de l'agost no he rebut cap resposta.

JOAN SELLÉS I MESTRES
Barcelona

La frase del dia

“Cal una via de diàleg en què es pugui parlar de la llibertat dels presos polítics, la fi de la repressió i l'autodeterminació”

Marcel Mauri, VICEPRESIDENT D'ÒMNIUM CULTURAL

Tribuna

Josep-Lluís Carod-Rovira. Filòleg i escriptor

Damunt d'Espanya

L'opressió nacional continuada crea un marc mental fet pels estats despersonalitzadors que converteix en normal allò que no ho és. El Tractat dels Pirineus (1659), que esqueixà Catalunya, i tres segles llargs d'alienació han cavat una profunda rasa entre el nord i el sud, entre Catalunya Nord i el Principat, com s'ha vist amb el tall al Pertús. La desorientació dels mitjans de comunicació –i d'alguns manifestants– ha estat monumental i no és, malauradament, només cosa d'ara. La denominació geogràfica ha comportat l'ús absolutament arbitrari de conceptes com català, francès o espanyol, de manera que, per referir-se al que succeïa al Vallespir (el Pertús), es parlava de la banda francesa i de la Jonquera per avall, de la part catalana, com si la gent del Pertús i fins a Salses no fossin catalans. Paradoxalment, molts dels gendarmes eren catalanoparlants i s'adreçaven als manifestants en aquesta llengua, en contrast amb la Policia Nacional i la Guàrdia Civil de la banda catalana, i mentre a França parlaven català, a Catalunya ho feien en espanyol! Si Perpinyà és a França i no a Catalunya, en justa correspondència Girona deu ser a Espanya, atès que el Principat no té el monopoli de la catalanitat toponímica. Una mínima consciència d'unitat nacional, cultural i lingüística exigeix l'ús adequat de paraules i conceptes, perquè no podem acceptar com a nostres les idees mentals d'aquells que ens oprimeixen.

LA IDEA DE PAÏSOS CATALANS té ara un pes menor en l'independentisme català i en molts dels seus dirigents i aquest buit referencial ens afebleix enormement. Però si l'operació urnes va ser possible, si el senador Francesc Calvet, batlle del Soler, promogué manifestos de membres de l'Assemblea Nacional o el Senat de París a favor dels presos i exiliats; si Claudi Ferrer, batlle de Prats de Molló, va fer de mitjancer al Pertús, amb llaç groc inclòs; si Júlia Taurinyà presideix la nova delega-

ció nord-catalana del Consell per la República, no és pas per la proximitat geogràfica amb el Principat o per un rampell sobtat de solidaritat internacionalista, sinó perquè els patriotes de Catalunya Nord que custodiaren les urnes, els dos batlles esmentats i na Júlia són catalans com nosaltres. Fa una mica d'angúnia, en aquestes alçades, haver d'insistir tant en aquestes obvietats, però quan llegim titulars de notícies com “els manifestants es desplacen ara cap a la part catalana” alguns ens quedem tan perplexos com desorientats, atès que el titular no té el mateix sentit per algú de Perpinyà que per a algú de Figueres. Per a molts dels primers, els del sud són, simplement, espanyols, ja que els catalans són ells, amb la mateixa naturalitat que, del sud estant, hom parla de francesos per a referir-se als catalans del nord. En fi, tan senzill que fora esborrar la frontera mental i parlar de l'Empordà o del Rosselló o el Va-

“La idea de Països Catalans té un pes menor en l'independentisme català i en molts dels seus dirigents i aquest buit referencial ens afebleix enormement”

llespir, sense caure en el parany estatal establert de referir-nos, amb total frivolitat, a França o Espanya.

SOVINT S'OBLIDEN COSES ELEMENTALS, com ara que la mítica muntanya del Canigó, tan present en la nostra cultura popular, és al Conflent, on fa dècades que se celebra la Universitat Catalana d'Estiu, a Prada, municipi on és enterrat Pompeu Fabra, igual que, justament al Pertús –en terra catalana però a l'exili–, reposa Rovira i Virgili. Des del costumisme popular d'Albert Saisset, fins a Joan-Lluís Lluís o Daniel Bezsonof, la literatura catalana seria una altra cosa sense noms tan sòlids com Josep Sebastià Pons, Edmond Brazès, Carles Grandó, Gumersind Gomila, Jordi Pere Cerdà, Simona Gay, Jordi Carbonell, Pere Verdaguer o Renada Laura Portet, entre altres. Ni ho seria la pintura sense Jacint Rigau, ni l'escultura sense Aristides Maillol i Gustau Violet, ni la ciència sense Francesc Aragó, ni la música i la cançó sense Jordi Barre, sense Pascal Comelade, Gerard Jacquet, Joan Pau Giné, Pere Figueres, Maties Mazarioco, Gisela Bellsolà o el grup Blues de Picolet, amb molts d'altres, ni el coneixement de la cuina catalana sense Eliana Thibaut i Comelade, ni l'art català seria el mateix sense l'ombra de Ceret, ni...

MENTRE CONVERTIM ELS CATALANS en francesos i la terra en França, hi ha qui a Catalunya Nord fa possible les escoles catalanes Bressola i Arrels, o Ràdio Arrels, o les colles castelleres, i continua la tasca a la Universitat d'Alà Bailac-Ferrer, o l'activisme permanent de Raimon Gual o Joan Becat, o el caràcter precursor de Miquel Mayol, fent el pas del catalanisme folklòric al moviment polític de reivindicació nacional i tantes altres iniciatives. No és estrany que, francesitzant-los des del sud, hi hagi catalans de Perpinyà que diguin, irònicament com a resposta, que ells viuen a Catalunya, situada just al damunt d'Espanya.

De set en set

Jaume Oliveras i Costa

Supervivència

La primera jugada intel·ligent que ha fet Pedro Sánchez en aquest darrer any ha estat compartir cafè amb Pablo Iglesias el mateix dilluns a la tarda i signar immediatament un preacord de govern. De sorpresa, amb l'única complicitat del seu guru particular, Sánchez va iniciar un camí sense retorn, al qual va abonar la pròpia supervivència. Moviment clau i ciri encès a l'altar de santa Rita.

El fracàs del PSOE en les darreres eleccions (si, fracàs, quan va quedar molt per sota de les expectatives) augurava una nit de cacera de bruixots, en què els *barons* passarien per la mola Sánchez, Redondo, Calvo i Ábalos. A més, els poders econòmics demanarien un acord entre socialistes i populars, amb el consegüent canvi de lideratge, i les pressions de la caverna mediàtica també jugarien les seves cartes. Seria un enfrontament massa desigual i l'exjugador de l'Estudiantess sap el que són les dolces derrotes.

No importava gaire que les bases socialistes donessin suport a un acord amb Podem, quan els *barons* tenen altres interessos, no sempre confessables. Sempre els enemics estan en el mateix partit i no pas en els rengles dels adversaris polítics, i, a aquests, calia avançar-los per l'esquerra i amb la màxima velocitat possible. A partir de dimarts, els poders fàctics hauran de conspirar a la contra i en una posició incòmoda.

Ara queda el moviment més difícil, com és el de portar els independentistes a la cleda. Els *barons* ja han iniciat el *pressing* i els mitjans madrilenys parlen de traïdoria. Però l'equip en funcions, presoner de les pròpies contradiccions, només té una sortida. Sobreviure és parlar de sobiranisme i ho saben. Però també ho saben els *indepes*, i poden vendre els vots a molt bon preu.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Acció sense bloqueig

La mobilització convocada ahir pels CDR a Sants no va provocar talls de circulació ferroviària

Òmnium reclama diàleg

Marcel Mauri va instar el govern espanyol a obrir una negociació bilateral per Catalunya

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Jordi Puigneró Conseller de Polítiques Digitals i Administració Pública

“Els que hem plantat cara hem ampliat la base”

COMBATIUS • “Hem tingut més suport en un escenari de menys participació; potser és l’estratègia que vol el país” **NEGOCIADORS** • “Tenim converses amb Podem per aturar el decret digital”

Xevi Xirgo
GIRONA

En un moment en què tant la gestió de les mobilitzacions populars al carrer com el funcionament de l’administració tendeixen cap a l’ús inevitable de la tecnologia, l’Estat ha activat un decret clarament restrictiu en aquest sentit. El conseller de Polítiques Digitals i Administració Pública, Jordi Puigneró, valora aquesta i moltes altres qüestions en una entrevista que emet avui El Punt Avui TV i de la qual us oferim un extracte.

Vostè estava preparant una república digital catalana?

El que preparam és un projecte de futur per a aquest país d’acord amb la manera com creiem que seran les nacions del segle XXI que estaran a l’avantguarda digital. Aquest país no pot quedar enrere en aquesta cursa.

Li ho dic pel decret llei aprovat pel govern espanyol i per les declaracions de Pedro Sánchez, que deia que a Catalunya s’estava preparant una república digital i que això s’ha d’impedir.

És curiós, perquè fa dos anys que en neguen l’existència i ara resulta que volen prohibir una cosa que deien que no existia. I a més ho fan amb un decret molt virulent des de la perspectiva dels drets fonamentals de la ciutadania, perquè permet in-

Si empoderem la gent, som imparables. Per això fem la república digital i per això l’Estat té por

tervenir internet, les comunicacions de les persones, sense ordre judicial, i emparant-se en un concepte tan subjectiu com és l’ordre públic. Amb aquest decret, Espanya està fent passos per apropar-se a models com Turquia i la Xina, en lloc d’apropar-se als valors de la Unió Europea i dels països que en formen part.

En una entrevista que li vaig fer fa un any, vostè deia: “Hem d’aprofitar que a internet no depenem de l’Estat.” L’Estat s’ha adonat que ho estaven aprofitant?

El nostre objectiu és l’empoderament digital de la ciutadania. I, en el fons, el que els fa por és això. Aquest país, quan empodera la seva gent, és imparable. Per això desenvolupem aquest projecte de república digital, que també han fet altres països del món. Estònia, sense anar

Confio que Podem faci entendre al PSOE que no pot acceptar una nova llei mordassa, ara 2.0

més lluny, és pionera en la construcció d’un estat digital. Per què? Un exministre em deia que Estònia ha viscut cinc invasions russes i que n’hi hagi una sisena és qüestió de temps. I, per tant, es prepara per continuar governant amb les eines digitals quan tinguin els soldats russos pel carrer.

Està pensant que serem objecte d’alguna invasió?

No, no. Ell es referia al fet que, quan no tens el control físic del territori, et queda la teva gent, les persones i la capacitat d’estar connectat amb aquestes persones. Si ens agafem a la definició de *nació* de Pompeu Fabra, veurem que hi diu que una nació és una comunitat de gent amb vincles culturals, lingüístics, de tradicions, històrics... No hi diu que visqui en un territori concret. La nació són les persones. I, per tant, al segle XXI, la nació cata-

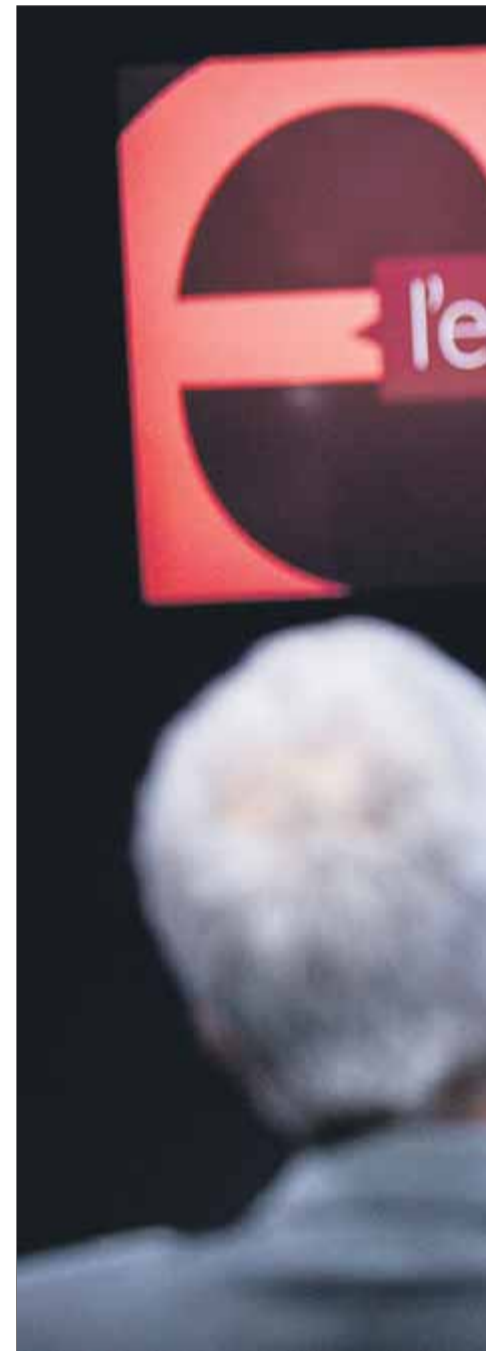
lana i qualsevol del món que vulgui persistir han de tenir un projecte de nació o república digital.

Li deia “invasió” perquè potser l’Estat fa una invasió de competències amb aquest decret...

El decret té diversos objectius. Primer, crec que es fa pensant en el que està succeint amb l’app de Tsunami Democràtic. No havia vist mai un estat tan espantat per una app. En segon lloc, també està pensat per aturar projectes com l’IdentiCAT, que vol dotar la ciutadania d’identitat digital autosobirana. Jo crec que no aconseguiran cap de les dues coses. Perquè avui dia tothom té molt clar, també la UE, que l’empoderament digital és imparable en aquest segle XXI si volem tenir un model europeu de com entenem la governança, la tecnologia i les dades.

A molta gent potser li cal algun exemple per acabar d’entendre què serà l’IdentiCAT quan estigui en marxa.

Serà un sistema perquè tu et puguis identificar a la xarxa quan accedeixes a qualsevol tipus de servei digital. Ara es fa amb una adreça de correu electrònic, una contrasenya... Volem facilitar aquest procés d’identificació amb una eina que s’emmarqui en el reglament europeu i que puguis portar al mòbil per identificar-te

digitalment en qualsevol àmbit. A diferència del DNI, no servirà per identificar “*los nacionales*”, sinó per facilitar la vida als ciutadans. Per tant, el que està fent l’Estat amb aquest decret és intentar impedir això: el dret a tenir una identitat digital que estigui emparada per la Unió Europea.

Votar seria una de les accions que es podrien fer amb l’IdentiCAT una vegada desenvolupat?

Quan anem a votar ens hem d’identificar, no? Doncs si tu vols votar des de casa, per internet, clarament aquest podria ser un instrument que ho facilités. Però això no hauria de ser cap problema. Al contrari: el que ens hem de començar a

L'APUNT Mesures necessàries

Marta Membrives

L'àrea metropolitana de Barcelona afrontarà ben aviat la primera gran mesura destinada a millorar la qualitat de l'aire. Es tracta de la zona de baixes emissions a l'interior de les rondes, una superfície total de 95 quilòmetres quadrats per on els vehicles més contaminants no podran circular a partir de l'1 de gener de di lluns a divendres de set del matí a vuit del vespre.

Dues-centes ciutats europees tenen ja zones de baixes emissions per restringir l'impacte de la contaminació provocada per la circulació de vehicles, algunes des de fa molts anys. En un moment en què queden ja pocs negacionistes del canvi climàtic, cal passar a l'acció, i fer-ho amb mesures eficients que serveixin per millorar la situació, encara que sigui tard.

El conseller Puigneró,
durant l'entrevista amb
el director d'El Punt Avui,
Xevi Xirgo ■ QUIM PUIG

EL PUNT AVUI+
TELEVISIÓ
Podeu veure la conversa
avui a El Punt Avui TV
a les 10 i a les 14 h

plantejar és com és que la llei electoral de l'Estat espanyol encara prohibeix poder avançar cap a una cultura de vot electrònic.

I poder votar digitalment seria una competència que la Generalitat podria desenvolupar? O aquí toparia amb la legislació espanyola?

Aquí una part de la responsabilitat és nostra, perquè el Parlament de Catalunya hauria d'aprovar una llei electoral pròpia que permetés utilitzar de manera normal la via digital. Ja hem intentat fer-ho amb el vot dels catalans residents a l'estranger i el primer a aturar-ho ha estat l'Estat.

Se'ls va acusar de fer servir paradisos digitals per guardar dades. Què hi ha de cert?

L'obligació legal és que únicament les dades que són personals, no totes, resideixin en servidors que estiguin en un marc de la nova llei general de protecció de dades de la Unió Europea. I això la Generalitat ho compleix. Ara, la llei no exigeix que hàgim de tenir tots els serveis informàtics a Europa. Complim tot allò que hem de complir. Això, en tot cas, és una cortina de fum per tapar altres qüestions del decret que són molt més preocupants.

Per exemple?

Aquest és un decret que persegueix la censura política i judicial. Som davant una llei mordassa 2.0 o davant una llei Cor-

cuera del segle XXI, allò de "patada en la puerta sin orden judicial". Aquest decret permetrà al govern de l'Estat intervenir les comunicacions del seu mòbil sense ordre judicial si considera, per dir-ho així, que vostè va a una manifestació en què hi ha desordres públics.

De fet, pel referèndum de l'1-O es van tancar llocs web i vostès van recórrer a Europa, però la resposta va arribar tard o no va ser contundent.

Però allò es va fer amb ordres judicials i emparant-se en la llei de *seguridad nacional*, sobre supòsits molt greus com el terrorisme. Ara el govern no necessitarà cap ordre judicial ni, per tant, ningú suposadament una mica més neutral, i s'ha ampliat a supòsits d'ordre públic, de seguretat pública, i també a interessos econòmics que es puguin veure afectats. Això és absolutament inadmissible en una Europa del segle XXI. Aquest és un model que jo estic convençut que Europa els tombarà. Ja estem preparant tota la batalla judicial amb els serveis jurídics de la Generalitat, amb la presentació d'un recurs o d'informació en el Consell de Garanties Estatutàries perquè emeti un informe sobre la inconstitucionalitat d'aquest decret. I, en paral·lel, engegarem la batalla europea.

El decret està en aquest moment en vigor, però pendent

Continua a la pàgina següent

Nou VOLKSWAGEN T-CROSS

Volkswagen T-Cross Edition 1.0 TSI 70 kW (95 CV) manual.
Emissió de CO₂ (g/km): 134 (NEDC: 116). Consum mitjà (l/100 km) de 5,9 (WLTP).

Volkswagen

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**Jordi Puigneró** Conseller de Polítiques Digitals i Administració Pública

Ve de la pàgina anterior

que la setmana vinent hi hagi la rúbrica. Confia que després del 10-N, i amb la negociació que hi ha ara oberta, alguna cosa hagi canviat?

Jo espero que Podem faci veure al PSOE que ells no poden acceptar una nova llei mordassa, en aquest cas en versió digital. El decret ha traspassat una línia vermella i es va tirar endavant per un govern en funcions, durant unes eleccions i per la via del reial decret, sense passar pel Parlament. No són maneres i, tot i que ja està en vigor, Podem i els comuns encara són a temps de negociar-ho de manera adient perquè no sigui definitiu, perquè necessita la convalidació. És un decret que, per primera vegada, prohibeix la tecnologia i, per tant, bloqueja la innovació. És una cosa inaudita. Això t'ho pots esperar d'un partit com Vox, però que Pedro Sánchez abraça un decret amb iniciatives que són més pròpies de Turquia i de la Xina ens sembla inaudit. És un decret pensat per a Catalunya, però que farà retrocedir Espanya cap a l'era analògica. Voler controlar internet, intervenir les comunicacions dels ciutadans i prohibir determinades tecnologies... Des de la Loapa no havíem vist un procés de recentralització com aquest. Hi ha una invasió clara de competències de les autonomies, i això que els socialistes diuen que volen enfortir l'estat autonòmic.

S'ha parlat d'una ofensiva judicial conjunta contra aquest decret. N'ha parlat amb el País Basc i Galícia?

Hem iniciat converses en clau tècnica amb altres comunitats clarament afectades per aquest decret. De fet, afecta totes les comunitats, però el País Basc pot protestar de manera més irada. Segurament obrirem converses també amb Galícia. No podem admetre un decret d'aquestes característiques. És per això que la batalla serà judicial, però també política, tant al Congrés dels Diputats com a escala europea. Aquest decret no només vulnera estatuts i la Constitució, sinó també directives europees. Per això ens plantegem fer un acte important a Brussel·les per explicar bé què significa aquest decret i quina perillosa porta obre respecte als drets fonamentals digitals, el concepte d'internet lliure i la privacitat dels ciutadans europeus i les seves empreses.

Atès que la situació política i les aritmètiques parlamentà-

Puigneró defensa la legalitat i la necessitat de l'agència catalana de ciberseguretat ■ QUIM PUIG

És inaudit que un govern aprovi un decret que prohibeix la tecnologia i bloqueja la innovació

ries han canviat, el més prudent seria que la Diputació Permanent, que és l'ens que ha de validar el decret, el deixés en suspens. Han fet gestions amb Podem en aquest sentit?

Sí, estem tenint converses discretes perquè ells també estan inquiets amb aquest decret. Estem estudiant fórmules per aturar aquest decret com més aviat millor. En tot cas, que un govern que es diu progressista comenci la legislatura convalidant un decret que és una llei mordassa 2.0 haurà de donar moltes explicacions.

Estem en converses amb el País Basc per preparar una batalla política i judicial al Congrés i a Europa

Confia que arran d'aquesta nova coalició Pedro Sánchez s'acabi posant al telèfon? O vostè és dels escèptics?

Hem de ser escèptics d'entrada, perquè estem molt escamats. Les paraules ens costen de creure i els decàlegs de bones intencions, amb el govern d'Espanya, normalment acaben sent paper mullat. Per tant, el que esperem són fets. Si el senyor Pedro Sánchez vol restablir la confiança amb el poble de Catalunya i les seves institucions, hauria de passar de les paraules als fets. Calen accions que clarament

Ara és inajornable l'endrega de l'espai de JxCat. I més veient que l'estratègia seguida era la bona

demostrin el restabliment d'una confiança impossible no més amb paraules.

Fa un any deia que li costava enfadar-se en política, però fa uns dies l'hem vist molt enfadat al Parlament amb el grup de Cs.

Segurament ha estat la meva intervenció més dura, perquè Cs és un dels grans responsables de la situació que viu el país en aquests moments. En comptes de liderar l'oposició, Cs ha liderat la crispació. La meua intervenció, dura però

respectuosa, era per demanar-los que facin política i que siguin part de la solució, no del problema.

Objectivament, la crispació al Parlament ha crescut. En culpa també altres grups?

En certa manera, també el PP, però com que són un grup molt insignificant no s'ha visibilitzat tant. El Partit Socialista també ha estat molt dur amb el procés, però no ha traspassat la línia de la falta de respecte o l'insult, i això és d'agrair.

S'està negociant una possible investidura. Al seu parer, els partits independentistes s'haurien d'abstenir? ERC, més necessària aritmèticament, s'hauria d'abstenir? A canvi de què?

Jo no diré què ha de fer ERC. A Junts per Catalunya ja vam dir que no invertiríem a canvi de res. Si aquest nou govern d'Espanya espera alguna cosa de nosaltres, el primer que hauria de fer és trucar-nos i plantejar-nos un escenari de negociació. No poden esperar que els donem els vots gratis sense ni tan sols trucar-nos.

Junts per Catalunya no és un espai pendent de reordenar? JxCat, el PDeCAT, la Crida... Què ha de passar, amb tot aquest espai?

Evidentment, ara l'endrega ja és inajornable. I més veient que l'estratègia que hem seguit al llarg d'aquests darrers mesos sembla que ha estat la bona. Perquè, al final, els que hem plantat cara som els que hem ampliat la base en aquestes darreres eleccions. Per tant, potser el fet de plantar cara és el que permet ampliar la base al nostre país. S'ha d'ordenar l'espai amb lideratges i amb una estructura que tingui menys caps des d'una perspectiva de diverses estratègies internes. Malgrat aquesta desendrega, en part fruit de la repressió, hem estat i som l'objectiu número u a batre per l'Estat. I el poble de Catalunya ens ha atorgat més confiança en un escenari de baixada de la participació. Per tant, si ens endrecem, podem ser imparables.

Endreçats amb quina fórmula?

Això és el que hem de decidir. Personalment, crec que ja acumulem diverses conteses electorals amb la fórmula Junts per Catalunya, que la gent identifica precisament amb el fet de plantar cara a l'Estat, això sí, intel·ligentment. Crec que la línia bona és aquesta. Hem de ser capaços de resoldre-ho, és inajornable. ■

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els CDR actuen a Sants sense arribar a bloquejar l'estació

■ La policia desallotja un centenar de manifestants pacífics del vestíbul ■ L'accés al servei de rodalies i al TAV no queda interromput ■ Moments de tensió a l'exterior quan un grup de persones talla el trànsit

Emili Bella
BARCELONA

Els Comitès de Defensa de la República (CDR) van irrompre ahir al matí a l'estació de Sants de Barcelona sense arribar-la a bloquejar. Un centenar de persones van entrar al vestíbul fins a l'accés a les vies del TAV, fortament custodiat per la Policia Nacional, que va encapsular els manifestants, que protestaven per la sentència del Tribunal Suprem contra els presos polítics, i els va anar desallotjant de dos en dos. Els CDR havien convocat protestes en nou estacions de la ciutat, però finalment les van centralitzar a la de Sants. Els usuaris tant del servei de rodalies com del TAV van poder accedir en tot moment a l'estació. La de metro va quedar tancada.

Una dona que cridava "Llibertat d'expressió o república bananera, escolliu" va ser la primera a ser desallotjada, de mala manera, entre crits de "vergonya". Els manifestants, que portaven cartells amb el lema *Perdona que t'aturi, tenim ostatges*, van anar obeint pacíficament els agents, que els demanaven abandonar el vestíbul.

A fora, un cordó dels Mossos barrava l'entrada

Mossos desallotjant el vestíbul de l'estació de Sants durant la concentració convocada pels CDR ahir ■ EFE

a tothom qui no anés a agafar el tren. Durant tot el matí es van congrega centenars de persones a la plaça dels Països Catalans. Clamaven per la llibertat dels presos i consignes com ara "Som gent de pau", "Buch, dimissió", "Fora les forces d'ocupa-

ció" i "El vostre conseller és a la presó", amb referència a l'extitular d'Interior Quim Forn, empresonat a Lledoners. Alguns van llançar peles de taronja als agents. N'hi havia que tenien l'uniforme tancat amb pintura malva i groga d'altres convocatò-

ries. També hi va aparèixer inesperadament Francisco Nicolás, més conegut com *El Pequeño Nicolás*, que es va encarar als manifestants i va ser escridassat fins que la policia, acusada de "protegir els fatxes", el va acompanyar fins a l'interior de l'estació.

En general, la protesta va ser tranquil·la. La convocatòria havia començat a les onze del matí i els CDR la van desconvocar passats dos quarts d'una amb una piulada: "Hem fet un bloqueig total a l'arteria de Renfe a Barcelona. Hem visibilitzat el blo-

queig total del govern, que ha reprimat amb Mossos i policia la protesta no violenta. Persistirem cada dia fins a arribar a la república!"

Un grup més reduït es va quedar i es va desplaçar fins a la cantonada de Viriat amb Enric Bargés per aturar el trànsit. Allà un motorista va increpar els qui tallaven la via. Un home li va agafar les claus de la moto i va intentar fugir. El motorista el va perseguir i va aconseguir recuperar-les enmig d'un bati-bull de gent que li clavava coces i un cop de casc. Altres manifestants miraven de contenir la situació al crit d'"així, no".

Posteriorment, el tall es

La frase

“Hem fet un bloqueig total a l'arteria de Renfe a Barcelona. Hem visibilitzat el bloqueig total del govern”

CDR Catalunya Oficial

va moure fins a la confluència entre el carrer de Numància i les avingudes de Roma i Tarragona. Alguns conductors feien sonar el clàxon en solidaritat amb els manifestants. A dos quarts de tres, diverses furgonetes dels Mossos s'hi van acostar i van anar empenyent els concentrats avinguda de Tarradellas amunt, fins que van dispersar i dissoldre la protesta.

D'altra banda, a la nit, centenars de veïns van tornar a tallar l'avinguda de la Meridiana amb Fabra i Puig, una acció que es repeteix des de fa 34 jornades per protestar contra la sentència del Suprem. ■

Amnistia exigeix l'alliberament immediat de Sánchez i Cuixart

Redacció
BARCELONA

Amnistia Internacional denuncia que els drets i llibertats d'expressió i reunió pacífica estan amenaçats a l'Estat espanyol i demana l'alliberament immediat de Jordi Sánchez i Jordi Cuixart, de qui la sentència del Tribunal Su-

prem "trepitja" els drets, d'acord amb les conclusions d'un informe que presentarà dimarts, però que la versió francesa del seu lloc web a Suïssa va fer públiques ahir en un comunicat recollit per VilaWeb i que posteriorment Amnistia va esborrar. L'organització critica que la condemna es basa en "la

definició vaga del delictes de sedició del Codi Penal espanyol i en la interpretació massa general i perillosa d'aquesta definició". "La imprecisió d'aquesta definició i la seva interpretació àmplia posen en dubte les condemnes per sedició", continua.

El comunicat incloïa declaracions del conseller

principal d'administració, dret i política d'Amnistia, Daniel Joloy: "Encara que la nostra anàlisi no ha revelat cap prova per pensar que tot el judici va resultar injust, és clar que el Suprem ha interpretat la sedició massa àmpliament, fet que comporta la criminalització d'actes legítims de protesta." ■

L'expresident de l'ANC, Jordi Sánchez, i el president d'Òmnium, Jordi Cuixart, a Madrid el 6 d'octubre del 2017 ■ EFE

Òmnium commina l'Estat a obrir una negociació bilateral

■ Mauri crida al diàleg “sense renúncies, sense vets” ■ La fi de la repressió i l'autodeterminació, temes a tractar

M. Moreno
BARCELONA

Marcel Mauri, vicepresident d'Òmnium Cultural, va instar ahir el govern espanyol a obrir una negociació bilateral per tal de donar solució a la situació a Catalunya. Durant un acte de la campanya d'autoinculpacions que du a terme l'entitat en solidaritat amb els presos polítics, al barri de Sant Andreu de Barcelona, Mauri va lamentar que el govern espanyol es negui “sistemàticament” a dialogar amb les institucions catalanes,

La línia vermella de la unitat territorial

Coincidint amb la campanya d'autoinculpacions, Òmnium també va celebrar una taula rodona amb l'activista Pilar Massana, l'advocada Mireia Montesinos i l'exdiputat Albano-Dante Fachín. Tots van defensar la legitimitat de la desobe-

diència civil no violenta, i van alertar que la judicialització i la repressió de les protestes, ara molt centrades en la preservació a ultrança de la unitat territorial de l'Estat, acabaran estent-se a qualsevol altra reivindicació.

quan l'única sortida possible és “parlar de tot, sense renúncies, sense vets”, i abordar sense embuts la fi de la repressió, la llibertat dels presos polítics i l'au-

todeterminació. L'Estat, va dir, ha d'entendre el “gran consens” que hi ha entre la societat civil i els intel·lectuals en aquest sentit. Per tot plegat, va

Mauri, vicepresident d'Òmnium, ahir, a la plaça Orfila de Sant Andreu, durant la campanya d'autoinculpacions ■ ACN

reiterar la necessitat d'obrir aquesta via de converses per donar sortida política a un conflicte que és polític”.

El representant d'Òm-

nium va recordar que “cap dels delictes dels quals s'acusa Jordi Cuixart, president de l'entitat, i la resta de presos ho són, de delictes, “i així ho està veient

tot Europa”. També va voler constatar que “a Catalunya no hi ha un problema de convivència” i que “el que hi ha és un problema molt greu a l'Estat amb l'extrema dreta”.

Fent un últim balanç postelectoral a l'Estat, el portaveu d'Òmnium va recordar que l'entitat sempre ha apostat perquè “to-

La frase

“A Catalunya no hi ha un problema de convivència; és l'Estat el que té un problema amb l'extrema dreta”

Marcel Mauri
VICEPRESIDENT D'ÒMNIMUM CULTURAL

tes les forces polítiques sobiranistes treballin en una estratègia unitària”, i va esmentar la resposta de la ciutadania que “fa més d'un mes que no han parat de mobilitzar-se per aquesta sentència injusta”. “Entenem – va rebular – que cal una resposta dels partits a l'altura de les circumstàncies”. ■

La Simfònica de Cobla i Corda de Catalunya presenta

TOSSUDAMENT
Llach

Cançons d'amor i de guerra

Clàssics Enderrock

29 i 30
de novembre
a l'Auditori de Girona

Beth
Elena Gadel
Roger Padullés
Marta Mathéu
Toni Marsol
Gemma Coma-Alabert
Polifònica de Puig-reig

Presentador: Ferran Frauca
Director: Francesc Cassú

Entrades a la venda a www.auditorigirona.org

La Simfònica de Cobla i Corda de Catalunya

fundació metalquímia

www.simfonicadecoblaicorda.org

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El president del govern espanyol en funcions, Pedro Sánchez, a La Moncloa, dijous passat ■ MARISCAL / EFE

Sánchez topa amb ERC en el clixé de la investidura fallida

■ Les Corts es constitueixen el 3 de desembre i l'elecció de la presidència del Congrés mesurarà si pot complir el desig de ser investit abans de Nadal ■ El PSOE no esvaeix la incògnita sobre Batet

David Portabella
MADRID

Pedro Sánchez cultiva una biografia de resistent a l'adversitat que té una taca: és l'únic president espanyol que no només no ha estat investit mai, sinó que té l'estigma d'haver protagonitzat quatre intents fallits (els dos del març del 2016, quan es presentava amb el pacte amb Albert Rivera, i els dos del 23 i 25 de juliol, quan no va convèncer Pablo Iglesias). Si vol complir la promesa electoral de tenir el govern en marxa abans de Nadal, Sánchez, que va entrar a La Moncloa per la porta de l'article 115 de la Constitució, que regula la moció de censura, no té cap altra via que convèncer ERC per

desfer el clixé biogràfic de la investidura fallida.

La nova i ajustadíssima aritmètica sorgida el 10-N es plasmarà al Congrés el 3 de desembre, quan les Corts es constitueixin amb el rècord de tenir 22 formacions a l'hemicicle i nou grups parlamentaris. Aquell dia es constituirà també el Senat, en el qual el PSOE ha perdut la majoria absoluta i ara depèn d'ERC i el PNB per elegir de nou Manuel Cruz com a president de la cambra, que és el que el filòsof a les llistes del PSC desitja.

Però on de debò està en joc el desbloqueig de la que serà la catorzena legislatura estatal és al Congrés. El PSOE no esvaeix l'enigma de si Meritxell Batet serà de nou el nom proposat a la

Les dates

03.12.19

Dia de constitució del Congrés i del Senat. L'elecció del president de la cambra prefigura la legislatura.

09.12.19

Arrenca la setmana en que es podria fer la ronda de contactes del rei, que ha de proposar un candidat a ser investit.

17.12.19

Dia propici perquè comenci el ple d'investidura. La primera votació seria el dia 18 i la segona, 48 hores després.

Carta als militants del PSOE per ratificar l'acord

El secretari general del PSOE i president del govern, Pedro Sánchez, ha enviat una carta als militants, als quals assegura que la decisió de ratificar l'acord assolit amb Unides Podem (UP) és "a les seves mans", i els demana el vot favorable el 23 de novembre, que obriria pas "al primer go-

vern de coalició de la història recent" de l'Estat, sosté.

"L'acord ha estat possible quan les dues parts ens hem convençut plenament. Ara tenim les garanties que necessitàvem", manifesta Sánchez en la carta, i hi afegeix: "Per a UP era crucial participar en el Consell de Ministres.

Per al PSOE era condició indispensable garantir un únic govern cohesionat, basat en la lleialtat i la solidaritat governamental. Especialment en els assumptes econòmics i territorials capitals." I conclou: "Un govern progressista per fer un país més just necessita majories àmplies." ■

presidència del Congrés per mantenir l'aposta de Sánchez de tenir dos catalans al capdavant del Congrés i del Senat o si l'exministra de Política Territorial aspirarà de nou a una cartera dins del govern de coalició amb Podem.

Tant si és Batet com un altre nom, però, el que no canvia és l'obligació de guanyar la votació, i Sánchez tindrà el primer tast de la precarietat en què l'han situat les eleccions del 10-N que ell va repetir. Com passarà amb Sánchez, la presidència del Congrés necessita la majoria absoluta de 176 escons en la primera votació, o més sí que nos en la segona, i la suma del PSOE (120), Unides Podem (35), Més País (3), el PNB (6), el BNG (1), el PRC (1) i Terol Existeix (1) arriba a 167. El bloc granític del no del PP, Vox, Cs, JxCat, la CUP i Navarra Suma aplega 163 vots en contra. Així que el PSOE es concentra en una via: moure ERC cap a una abstenció que li garanteixi l'elecció en la segona votació per majoria simple si va acompanyada de l'abstenció d'EH Bildu (5) o bé de la de Coalició Canària (2) si Ana Oramas abdica del passat bel·ligerant contra els "populistes" d'Iglesias. "Fiar-se d'Oramas és fiar-se d'un lleó que ha estat quinze dies sense menjar", diu el fundador de Podem, Juan Carlos Monedero.

El rol del rei, en qüestió

Constituïdes les Corts, el rei Felip VI —que ha viscut la gestació de la coalició PSOE-Podem a 7.000 quilòmetres pel fet d'estar de viatge oficial a Cuba— té a partir del 9 de desembre una setmana propícia per fer la seva ronda de contactes amb tots els grups, tret d'ERC i EH Bildu, que no hi van. El rol del rei està en qüestió pel guió erràtic de La Zarzuela. Si al juny el rei va proposar Sánchez tot i no tenir ni un vot més que els del PSOE, el 17 de setembre va renunciar a proposar-lo quan encara no s'havia esgotat el termini del 23 de setembre per ser investit i va deixar morir la setmana final. Ara, en canvi, Felip VI s'ha trobat que després del 10-N ha de proposar un candidat que ja se sent proposat i actua com a tal, perquè, passades 48 hores des de l'escrutini, Sánchez ja va anunciar una coalició de govern amb Iglesias. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La cantautora Sílvia Tomàs, en l'acte reivindicatiu a l'ateneu La Flor de Maig, ahir ■ JOSEP LOSADA

Reivindiquen el paper de les dones activistes i de les recluses

■ L'ateneu La Flor de Maig de Barcelona celebra una jornada solidària amb les preses polítiques ■ Hi són presents les tres noies empresonades a Wad-Ras pels disturbis i ja en llibertat

Mayte Piulachs
BARCELONA

Buidem les presons és el títol de la jornada solidària amb les preses polítiques "segrestades a Wad-Ras" que diverses plataformes van organitzar a l'ateneu La Flor de Maig de Barcelona, ahir. Les protagonistes empresonades al penal de Barcelona pels disturbis de protesta contra la sentència (Paula, de Barcelona i en presó preventiva 12 dies; Xènia, de Caldes de Montbui, 13 dies a la presó, i Andrea, de Sabadell, que en va sortir abans d'ahir a la tarda després de 30 dies tancada) hi eren presents, però no van participar en l'acte i, prudents, tampoc van voler parlar, ja que el seu procés penal continua obert.

La cantautora Sílvia Tomàs va emocionar la sala amb la seva veu i la interpretació d'*Ejecución pública*, del poeta anarquista Chicho Sánchez Ferlosio,

La xifra

1 noia continua a la presó, Laura Solé, de Tarragona, juntament amb 18 nois més. Les tres en llibertat: Paula, Xènia i Andrea.

per recordar els dos últims assassinats al garrot vil pel franquisme, Salvador Puig Antich i Heinz Ches.

La Marina, xicota d'en Mario, el veí de Cerdanyola del Vallès de 23 anys en presó preventiva pels adarulls des del 16 d'octubre passat, i que ha creat una plataforma de suport, va obrir la xerrada explicant els "sentiments de dolor i ràbia" que l'envaeixen, i va confessar que està "molt orgullosa de la unitat per lluitar per tots els presos". En aquest sentit, l'Eva, germana de l'Alfon, el jove empresonat a Madrid per la vaga del 2012, va reivin-

dicar el paper de les dones: "Som conscients del que fem, som militants, i no només per la nostra empatia i amor cap a la persona empresonada." Va posar l'exemple de la seva mare, que, sense ser activista, un cop implicada en la causa del fill, va ser la primera en tot, "com la majoria de dones".

La sociòloga Elisabet Almeda va assegurar que "totes les preses socials també són preses polítiques, perquè hi són per la seva pobresa". "Les dones -hi va afegir- són molt solidàries dins la presó, però estan soles; no les va a veure ningú si no són mares o germanes, fet que no passa amb els homes." Altres ponents van parlar de la repressió política i les eines per protegir-se. I, a les vuit del vespre, la Paula, la Xènia i l'Andrea, agafades de la mà, van creuar el carrer Doctor Trueta per dir bona nit a les companyes de Wad-Ras. ■

El judici contra els síndics electorals, l'abril vinent

La jutgessa del jutjat penal número 11 de Barcelona ha fixat per als dies 27, 28 i 29 d'abril del 2020 el judici contra els cinc integrants de la Sindicatura Electoral del referèndum de l'1-O, segons fonts judicials.

La fiscalia demana dos anys i nou mesos de presó per a tots cinc. En l'escrit d'acusació provisional, el fiscal sol·licita que, "davant la seva voluntat indestructible d'ignorar" els acords del Tribunal Constitucional (TC), siguin condemnats per un delictes d'usurpació de funcions a dos

anys de presó, més nou mesos de presó per un delictes de desobediència a l'autoritat. Alternativament, demana per a ells un any d'inhabilitació i una multa de 5.400 euros per un delictes de desobediència. L'advocat Ramon Setó, defensor dels cinc síndics, va aconseguir que la jutgessa d'instrucció i l'Audiència descartessin que havien comès el delictes de malversació de fons públics. Setó defensa la seva absolució.

La sindicatura estava inclosa en la llei del referèndum d'autodeterminació, que

Junts pel Sí i la CUP van aprovar el 7 de setembre del 2017. I es va aprovar la seva constitució: Jordi Matas Dalmases, de president; Marta Alsina, de vicepresidenta; Tània Verge, de secretària, i Marc Marsal i Josep Pagès Massó, de vocals. El mateix dia 7, el TC va admetre a tràmit la suspensió de la llei i va avisar els síndics que no actuessin. El 12 i 14 de setembre van fer quatre resolucions i es va demanar al TC una sanció de 12.000 euros diaris per a ells, que no es va executar, ja que van dimitir el 26 de setembre.

Aitona en Tardor
#FRUITURISME

DIUMENGE 24 DE NOVEMBRE

PARTICIPA D'UNA CAMINADA SOLIDÀRIA,
TALLERS INFANTILS, VISITES GUIADES,
UNA TROBADA FOTOGRÀFICA, BALL,
PARADES DE PRODUCTORS LOCALS,
PASSEJADES AMB CARROS, RUTES AMB BICICLETA
O RECORREGUTS AMB GLOBUS AEROSTÀTIC.

DESCOBREIX EL TRESOR NATURAL ÚNIC DEL QUE GAUDEIX
AITONA DURANT ELS MESOS DE TARDOR. T'HI ESPEREM!

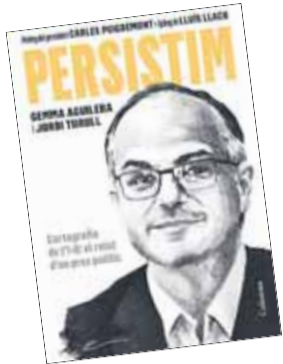
INFORMACIÓ I RESERVES:

www.fruiturisme.cat, 97 379 40 10 o 600 976 682

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Avançament editorial Persistim. Cartografia de l'1-0, el relat d'un pres polític

Títol: Persistim. Cartografia de l'1-0, el relat d'un pres polític.

Autors: Gemma Aguilera i Jordi Turull.

Editorial: Columna, 2019.

Preu: 15,90 euros.

Jordi Turull, al Parlament, es dirigeix al faristol amb determinació durant la primera sessió d'investidura com a president de la Generalitat, just el dia abans de ser empresonat ■ ORIOL DURAN

Després de la sentència: persistir

'Persistim' és el relat trepidant d'uns mesos que ja han marcat la història de Catalunya, a través de la visió política, però també personal i íntima, d'una de les persones, Jordi Turull, que han protagonitzat en primera línia de foc l'1-0 i les seves conseqüències. Amb pròleg del president Carles Puigdemont i epíleg de Lluís Llach, arriba a les llibreries el dia 20. L'al·legat final davant del Suprem del conseller Turull és el fil conductor d'un llibre que és també una invitació a persistir per assolir la República Catalana.

Espanya torna a tenir, oficialment, presos polítics i exiliats, així com centenars de víctimes de la repressió de l'Estat a tots els nivells. Es pot considerar derrotat, l'independentisme? "De cap de les maneres. El més important en un repte democràtic ingent com el que ens proposem és que la lliure voluntat dels ciutadans, el seu compromís i determinació romanguin actius, mobilitzats i determinats. En aquest primer intent han vençut, però de cap de les maneres han convençut", assenyala Turull.

I a partir d'ara, què cal fer? I sobretot, com cal fer-ho? Al seu entendre, abans de traçar el camí l'independentisme ha de respondre de manera honesta a un seguit de preguntes:

—La nostra és una causa, un objectiu polític noble, just, legítim, pacífic i democràtic que ens aportarà més progrés i benestar i pel qual val la pena persistir fins a assolir-lo malgrat les greus conseqüències que ja hem tastat i patit en aquest primer gran intent? Per a mi, decididament, sí, i encara més davant la reacció de l'Estat.

—Estem disposats a posar-ho com a gran objectiu a prioritzar per davant dels legítims interessos de partits, d'egos i de biografies personals? Jo, decididament, sí.

—L'independentisme és capaç de centrar-se en aquest "com" prenent-lo com el gran objectiu, o volem fer moltes revoltes alhora i en molts ordres, i que una sigui l'excusa per condicionar fins a la paràlisi l'avenç en el gran objectiu? Des del meu punt de vista, fins que no siguem independents no tindrem els instruments necessaris per fer cap gran canvi de transformació social. Hem de deixar-nos de barallar entre nosaltres per les engrunes i unir-nos per aconseguir el pa sencer. I després la gent podrà decidir com es talla el pa fent confiança a la força política que reculli millor les seves conviccions.

Turull també llança una pregunta als qui estan en llibertat:

—Fins on estan disposats a fer i a suportar els qui estan al capdavant per respondre a aquest Estat absolutament desbocat i sense límits a l'hora de frenar el clam que es viu a Catalunya per trobar la solució a

les urnes?

—I els ciutadans, els autèntics impulsors i protagonistes d'aquest gran objectiu, fins on poden arribar, sempre per la via pacífica i democràtica, per servir l'objectiu? Ho sabem amb certesa un cop vist el pa que s'hi dona? La resposta és molt rellevant perquè és un procés que va de baix a dalt i on els polítics i les entitats són mers instruments i han d'actuar en plena consonància. Ni ser un fre gratuït ni tampoc proposar accions que la gent no seguirà perquè no estan en sintonia amb la manera de ser i de fer d'aquest país.

Tot esperant aquestes respostes, Jordi Turull fa una crida a persistir. Persistir en el sentit actiu de la paraula. "La persistència és la contraposició a la resignació, que en els temps actuals vol dir també la contraposició a la confortabilitat com a actitud." Aquesta persistència ha estat una constant en la història de Catalunya. I la que li ha permès seguir sent. El sant tornem-hi forma part de l'ADN del país. "És gràcies a aquesta actitud que ja arrenca de l'endemà de la desfeta de l'11 de setembre

del 1714, que seguim sent, justament perquè en condicions infinitament més adverses que l'actual s'ha persistit, i no ens hem resignat. La nostra història és plena d'exemples de com hem superat els diferents embats de l'Estat contra la nostra personalitat, dignitat, senyes d'identitat o llibertat a base de persistir i no donar-nos mai per vençuts. I aquest persistir sempre ha comportat el sacrifici d'uns pocs i el compromís tant actiu com anònim de moltíssimes persones per tots els racons del país. Com ara", reflexiona.

[...] En aquest context, considera que apel·lar a la desobediència civil i/o institucional dringa bé. "A base de desobediències civils s'han assolit grans canvis quan han concretat l'acció política. El moviment dels objectors i després els insubmissos van aconseguir que l'Estat espanyol eliminés el servei militar obligatori. Ara bé, al que no s'hi val és a apel·lar que desobeeixi el del davant i no tu, o que quan tu ho fas no estiguis disposat a assumir-ne les conseqüències més immediates, perquè aleshores no és desobediència, és una altra cosa", afirma, deixant clar que "no és cap retret a ningú". Insisteix que hi ha base per tradició i per voluntat d'afirmació per ser optimistes en aquest sentit "si es fa i s'orienta bé, i sobretot, hi ha una base molt sòlida a les mobilitzacions, tant les immenses com les capil·lars a arreu del país".

Tot i les traves, Turull creu que cal tenir una mirada llarga i no desmoralitzar-se, perquè "si la nostra força ve de la ciutadania exercint de ciutadans del segle XXI i la de l'Estat espanyol dels seus instruments coercitius, la història demostra que al final la voluntat persistent de la gent guanya els qui tan sols disposen d'elements exclusivament coercitius per imposar-se". Alhora, l'Estat també ha deixat al descobert les seves febleses i ha comès errors.

El 'com pitjor millor' no deixa de ser un símptoma de feblesa pròpia. Jo no hi crec, perquè deixar-ho tot en mans dels seus errors és posar en mans de l'altre l'assoliment de l'objectiu

I si bé l'independentisme ha demostrat que com més repressió, més complicitats i suport aconseguix, Turull no és partidari de basar l'estratègia a esperar errors de l'adversari: "Si no els fa, quedes retratat i malmès. Si estàs segur de la causa que defenses has de marcar-te objectius propis al marge d'esperar errors de l'adversari. El *com pitjor millor* no deixa de ser un símptoma de feblesa pròpia. Jo no hi crec, perquè deixar-ho tot en mans dels seus errors és posar en mans de l'altre l'assoliment de

l'objectiu", argumenta.

La confrontació, assegura, apareixerà sense buscar-la, perquè "l'Estat ha sigut històricament una piconadora davant de les ambicions, reivindicacions i il·lusions del poble de Catalunya". Certament, a la paraula confrontació se li poden donar molt significats, i Turull l'entén com "la persistència en contraposició a la resignació, no deixar-ho tot per a temps millors, perquè la història ens demostra que les nacions amb un estat en contra que han esperat temps millors han acabat desapareixent com a pobles". La confrontació, però, ha de venir d'accions i preses de posició "d'autèntica radicalitat pacífica i democràtica".

Turull també fa referència al debat sobre la unilateralitat dins de l'independentisme, un debat que, al seu entendre, s'ha dut a l'absurd i al terreny on vol l'Estat, "que sempre siguem nosaltres els que entrem en camins de renúncia". "Per als que no reconeixen Catalunya com a subjecte polític, és lògic que parlin d'unilateralitat com del gran sacrilegi. L'Estat, respecte a Catalunya, actua com vol i quan vol sense sovint respectar la més petita lleialtat institucional, i no cal dir la cortesia institucional. És l'evolució del "*Cataluña es España*" al "*Cataluña es de España*". Tenen clar que són ells i que som per a ells, i actuen en coherència per obligar-nos a moure'ns en el seu marc mental polític", refle-

xiona. "Però si nosaltres ens considerem subjecte polític, com podem renunciar a fer passos que són volguts, compartits i ambicionats per tants i tants catalans, referendats un cop i un altre a les urnes? Si som nació, si ens reconeixem com a subjecte polític i per això defensem que tenim el dret a l'autodeterminació, per què hem de renunciar nosaltres a allò a què té dret tota nació i a poder actuar en conseqüència?"

Jordi Turull remarca que el debat de si l'independentisme renuncia o no a la via unilateral no és l'objectiu del focus, sinó que s'ha de posar en què cal fer i com ser més eficaços en el camí perquè els catalans decideixin el seu futur: "En tot allò que sigui radicalment pacífic, democràtic i respectuós amb els drets i les llibertats fonamentals de tothom, no entenc perquè ens hem de plantejar si hi hem de renunciar o no. De fet, no veig l'assoliment de grans gestes ingents en l'àmbit democràtic, de drets civils i nacionals si s'hagués començat amb una autocensura i limitació d'aquesta naturalesa. Una altra cosa molt diferent és que cada pas a fer s'ha de mirar i valorar la seva eficàcia per avançar en comptes de recular. I, evidentment, has de tenir present com reaccionarà aquest estat amb tot el seu poder, o que tot allò que es pugui fer per la via de l'acord i el diàleg sempre és millor, com en tots els àmbits de la vida", sentència. ■

Podries estar mirant el Nou Opel Corsa durant hores...

Però és més divertit conduir-lo.
NOU OPEL CORSA
Des de 10.900 €

AUTOMÒBILS ESERMA

Av. del Maresme, 30-40 - 08302 Mataró - Tel.: 937 412 600

eserma.com

Consum mixt (l/100 km) / Emissions de CO2 (g/km) - Gamma Corsa: 3,2 - 4,7 / 85 - 106.

Oferta per a la Península i les Balears des de l'1/11/2019 fins al 31/12/2019, vàlida per a particulars que entreguin un vehicle usat propietat del comprador amb una antiguitat mínima de 3 anys i que aquesta persona hagi tingut els drets de propietat sobre el vehicle usat durant els últims 12 mesos anteriors a la matriculació del nou vehicle Opel. IVA, transport i acció promocional inclosos. Despeses de matriculació no inclosos. Model visualitzat: OPEL CORSA G5 LINE (amb equipament opcional). Equipaments opcionals disponibles segons les versions i els acabats. Les imatges i la informació mostrades pot ser que no reflecteixin les últimes especificacions del fabricant, els colors poden variar i les opcions o els accessoris poden aparèixer a un cost addicional. Consulteu les condicions de l'oferta al seu Concessionari Opel.